

„Edinost“

Trstja enkrat na dan, razen sedelj in p. znikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina zunanja:

za celo leto 34 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

naročnino je plačevati naprej. Na naročnik brat priložene naročnine se aprava ne ozira.

P. tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 avč.); lizen Texta pa po 8 stotink (4 avč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, oamrtne in javne zabavale domači oglasi lid. se računajo po pogodbe

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Neprankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carotia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trst

Slovenska narodna organizacija.

(Klic iz krogov slovenskih svečnikov na Štajerskem).

III.

Največji razdor delata pri nas »liberalizem« in »klerikalizem«. Mi izjavljamo takoj tu, da je židovski liberalizem, ta liberalizem, ki v polni meri zasluži ime psevdoliberalizma, največji sovražnik našega naroda. Ne gleda na to, da je isti že na sebi gola prevara, je pa za nas Slovence še posebej neizmerno šodljiv v narodnem oziru. Pomislimo samo eno! Kako bi človek, ki svoj edini raj išče le tu na zemlji, ki hoče sploh živeti z enim edinim namenom — da uživa: kakó bi tak človek bil sposoben za kako narodno žrtv? Človek, pogreznen do glave v materijalizem, človek, ki je vrgel od sebe vsako idejalno mišljenje, človek torej, čegar mišljenje je koncentrirano v to, da bo le njemu življenje čim udobnejše — tak človek je vsikdar pripravljen izdati tudi svojo narodnost in jo prodati, ako vidi, da bo to koristilo njega edinemu namenu, ki je: živeti, uživati! Žrtvovati za narodne svrhe, trpeti za idejale — to je po menenju takega človeka neumnost! Ne blagor vsespupnega naroda, ne javna blaginja, ne sreča tisočev sorojakov, bratov in sestra, mu je pred očmi, ampak v prvi vrsti mu stoji (tega vidi in nikogar drugega) — njega lastni jaz. Ta mu je voditelj, ta mentor; ta je činitelj, ki mu določa cilje, ki mu ureja postopanje. To je tisti žido-liberalizem, tisti psevdoliberalizem, ki ni drugega nego lepa oblika za skrajni egoizem. Da ne pretirujem, v to mi je priča eklatantni izgled, ki nam ga daja nemško-liberalna stranka v Avstriji. Je-li si je možno misliti krivičnejše stranke?! Saj je o nje glavnem glasilu, »Neue Freie Presse«, obče znan resnični in obsojevalni rek, da opravlja proketo rokodelstvo. Pseudo-liberalizem je — kakor rečeno — v svojem bitstvu egoizem. Ta židovski kuga je v zvezi z najnevarnejšimi protivniki našimi in žuga zastrupiti tudi do sedaj zdravi narod naš.

Kaj pa je slovenski klerikalizem? Ako ga hočemo prav soditi, moramo pogledati na onega, ki je to ptujo evetko zasadi na slovenski vrt. Vsi znamo, da je klerikalizem prišel v Ljubljano z Misijo in iz Ljubljane se je razširil po drugih slovenskih krajih. Slovenski klerikalizem je v svojem bitstvu ponavljanje onega krutega nemško-latinskega gospodstva na vsem polju javnega življenja Slovencev. Sovražen je politični svobodi Slovencev, naravnost pa uni-

čuje narodno cerkveno upravo med Slovenci. Slovenski klerikalizem je neizprosno nasprotnik slovenskemu bogoslužju in slovenskim cerkvenim obredom. Svojo nagoto kaže v svojem hlapčevstvu nasproti pomemčevalnim namenom svojih gospodarjev. Hlapci temu klerikalizmu so večkrat z blatom obmetavali cerkvene in narodne svetinje Slovencev.

V slovenskem narodu obstoji tudi še stara slovenska stranka, ki stoji še vedno na starem, čistem, slovenskem stališču. To so oni stari, plemeniti bojovníki, ki imajo pred očmi samo »slovensko stvar«. Niso zašli ni v liberalce, ni v klerikalce, ampak so ostali Slovenci, na starem slovenskem programu »vse za vero in domovino«. Njim so se pridružili mlajši slovenski korenjaki. Na svoj prapor so zapisali politično združenje vseh Slovencev in slovensko unijatsko cerkev! Nemei so nam siloma razkosali domovino, Nemei so nam po krivici zasuznjili cerkev in zatrli slovensko bogoslužje. Proti nemško-latinski krivični sili so vzdignili ti slovenski možje — moč skupnega, prenovljenega, slovenskega duha. Tako kličejo vse Slovence pod prapor sv. Cirila in Metodija, ki prinese Slovence politično in cerkveno svobodo. Kaj je njihova moč? Kaj jih navdušuje? — Bog in Slovenci!

Niti liberalizem, niti klerikalizem nimata pravice obstanka med Slovenci. Prava slovenska narodna in cerkvena ideja je združena Velikoslovenija s katoliško slovensko unijatsko cerkvijo. Vsi slovenski stanovni morajo spoznati to in to idejo gojiti z vsem navdušenjem. Slovenska unijatska cerkev in oni naši stari slovenski bogoslužni obredi: to je nepredorni jez proti ptujim sovražnim navalom. Latinizem je naša narodna in verska nevarnost — gojitelji latinizma vzdržujejo e. k. nemško-latinske verige na svobodi katoliške cerkve.

Govor drž. poslanca dra Ferjančiča
povodom razprave o proračunu v seji zbornice poslancev dne 24. febr. 1902.

(Dalje.)

Celjsko vprašanje.

Kako je prav za prav s tem vprašanjem? Narod slovenski, vzbudivši se iz stoletne letargije, je po ustavi zadobil vse pravice, kakor sleherni drugi narod. Sedaj pa je zahteval tudi izpolnjenje teh pravic, je zahteval predpostavbo svojemu kulturel-

nemu in narodnemu razvoju, je zahteval šol. Dolgo so se protivili temu stremljenju, dolgo so se odklanjali. In v eri koalicije, ki je, kakor znano, postavila načelo, da je zapostaviti vsa narodna zahtevanja, so bili ustanovljeni ti razredi, in s tem je povedano vse. To daja dokaz, da si tudi koalicija, da si je vsprejela to načelo, ni mogla zapirati oči pred dejanskimi razmerami, da je koalicija sama spoznala neizogibno potrebo, da se za Slovence osnuje v Celju srednja šola.

Kako bi tudi moglo biti drugače? Teh 400.000 Slovencev na južnem Štajerskem ne morejo vendar izhajati le s paralelnimi razredi v Mariboru. 40.000 Nemcev, torej desetina tega, imajo tri popolne srednje šole na razpolago. (Čujte! Čujte!). Ali, tudi ko bi se ne hoteli ozirati na to, na Kranjskem so ob 550.000 prebivalcev, torej le za 100.000 več, nego je Slovencev na Štajerskem, štirje popolni gimnaziji Slovincem na razpolago, in razna tega komunalna realka v Idriji. Tu pa zahtevajo, da bi 400.000 Slovencev izhajali z jednim spodnjim gimnazijem v Mariboru. Ako se razredi v Celju odpravijo, silili bi slovenske učence iti v Maribor; v Mariboru pa so že slovenske vspeorednice, in jaz povdarjam to zato, ker ni splošno znano, in te vspeorednice ne obstoje le že dolgo časa, ampak so tudi prenapolnjene in so bile prenapolnjene že od začetka. Nočem segati dalje nazaj. V letu 1901. je obiskovalo prvi gimnazijalni razred 97 učencev, od teh je bilo 34 Nemcev, 63 Slovencev. Skupno ima gimnazij 469 učencev, od teh 138 Nemcev, 331 Slovencev. (Čujte! Čujte!). V letu 1902. je 70 slovenskih učencev vstopilo v prvi gimnazijalni razred. Ravnateljstvo je zaprosilo, da bi se razdelili v dve vspeorednici, ali ni doseglo tega.

Vidi se torej, da v Mariboru absolutno ni prostora za nadaljne slovenske učence, in o tem se delajo še, kakor da je to, kar hočejo doseči grof Stürgkh in tovariši, v interesu Slovencev.

Tudi govor govornika nemške ljudske stranke od zadnjega petka dokazuje to. Dr. Löbker pravi, da Slovenci nočejo imeti spodnjega gimnazija v Mariboru. Ker si ne morem domnevat, da mu obstanek slovenskih vspeorednic ni znan, morem trditi, da spekulira na nepoznavanje in nevednost družih.

Obžalovati je le, da je tudi minister za nauk, ki vendar mora poznati razmere svojega področja, sel na limanice. V proračunskem odseku, ko je prišla stvar v razpravo, je nemškim strankam, ki so stvar opisovale kakor da je v interesu naroda, pritrjal in

rekel (Trajen mir). — — Prosim, gospod predsednik, da mi napravite nekoliko miru.

Predsednik (zvoni): Prosim za mir, gospoda!

Posl. dr. Ferjančič (nadaljeval): Naučni minister je rekel (čita): »Kakor ostro pa je bila resolucija poslanca Stürgkha napadena od poslanca Robiča, se mu vendar dozdeva, da ista pomenja odjenljivost, kakoršnje ni bilo do sedaj, ko je poročevalec popolnoma pripoznaval kulturne potrebe slovenskega prebivalstva.«

O tem, kar koristi nam, pustite gospoda, da odločamo sami! (Živahno pritrdjevanje). Mi smo polnoletni in ne potrebujemo varuhov. (Pohvala). Mi smo tega nazora, gospoda moja, da v Celje ne spada samo slovenski spodnji gimnazij, ampak da spada v Celje popolen slovenski gimnazij. (Prav dobro!). In mi smo tega nazora, da se ta gimnazij bo tudi moralo dati!

Kakšne so pa populacijske razmere v obseju, ki prihaja tu v poštev? Atrakejsko območje celjskega gimnazija se sestavlja iz okrajnega glavarstva in okolice celjske ter okrajnega glavarstva brežkega, in k temu še mesta Celjskega z lastnim statutom, nekaj pod 200.000 duš. Mej tem prebivalstvom je 9635 Nemcev in 172.661 Slovencev. (Čujte! Čujte!) in radi teh 9635 Nemcev naj se slovensko-nemške vspeorednice odpravijo!

Gospoda moja! Kje je tu pravica, kje pravičnost? Kdor je zmožen nepristranske sodbe, ta pripozna, da, ako je v Celju kaj zapreti, je to nemški gimnazij, ki bi se moral zapreti (Živahna pohvala in ploskanje) in da bi se od Nemcev moralo zahtevati, naj hodijo v Maribor po gimnazijalni pouk.

Stvar se je opisavala tudi tako, da je moralo biti vabljivo za Slovence imeti v Mariboru samostojen, od zavoda-matice ločen spodnji gimnazij.

Gospoda moja! Če nam ponujate spodnji gimnazij, potem dajemo prednost razmerju, kakor isto sedaj obstoji v Mariboru. Tudi po samostojnem spodnjem gimnaziju ne osvobodite naših učencev od težave, v katero prihajajo, ko prestopajo v viši gimnazij. Na drugi strani pa so naši učenci, dokler so vspeorednice na obstoječem gimnaziju, deležni beneficijev, kakoršnjih vendar nudi takov star zavod.

(Pride še.)

TRST, dne 27. feb. 1902.

Uloge na finančne oblasti. Ministerstvo za finance je razposlalo deželnim fi-

Storila sem svoji teti koncesijo, naj pride z Repušicem v Zagreb, da ga pogledam, da porečem »da«, ali »ne«. V svojem sreč sem bila rekla »ne« že poprej, nego sem privolila, da nas Repušci obišče. Ste-li zadovoljni, prijatelj moj?

»Oh Evgenij! Da bi ti vedel, kako mi je bilo v isti hip! Hkratu, kakor iz vedrega neba me je doletela sreča, po kateri sem hrepenel, katero sem smatral skoro nedosežno. A ona mi je to rekla sama — brez fraze, iskreno, priprostim izrazom. Mislim sem, da se je ves svet spremenil pred menoj. Hotel sem poklekati pred njo, objeti jo, poljubiti jo; največje neumnosti bi bil storil od same sreče in radosti. Stisnil sem to malo, mehko roko, ki je počivala v moji, stisnil jo, brate, kakor da jo z železom hočem prikovati k sebi in rekel samo: »hvala, hvala, Lucija!«, a ona me je povlekla za grmič, kjer naju nikdo ni mogel videti, povzdignila se na prstiče in me poljubila živo v usta, šepniviši: »Do veka tvoja, miljenec!«

(Pride še.)

PODLISTEK 40

Vladimir.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevel M. C. 1-č.

IV.

Ko je izginil, je Lucija izpustila svojo roko in se odmeknila za dva koraka od mene ter rekla resno:

»Kaj Vam je, gospod Milković?«

»Nič«, sem odgovoril hladno, zganivši z rameni.

»Ne pretvarjajte se. Ta prostak Repušić Vas je razsrdil?«

»Taka kukavica ne more žaliti človeka. Bil sem se nekoliko razsrdil, ali to je minolo. Hvala Vam na obrambi.«

»Ako ni to, kaj Vam je torej?«

»Ali nič. Izvolite mi pokazati svoje georgine.«

»O njih ni govora sedaj. To je bilo le tako rečeno.«

»Vem.«

»Veste? Pa? Kaj Vam je?«

»Meni je nekako težko bilo; nisem vedel, kaj bi rekel. Slednjič sem si pomagal.«

»Pustimo to«, sem rekel mirno, »o tem sedaj ni govora. Nu, dovolite, da Vam čestitam.«

»Meni? Na čem?«

»Saj se možete!«

»Ah, sedaj umejem! Ha! Ha! Ha!« se je deklica, plosknivši z rokama, spustila v glasen smeh. »Kdo Vam pravi to?«

»O tem ni vredno govoriti. Samo da je Vaša ženitev sklenjena.«

»E, pa hvala na Vaši gratulaciji«, je rekla zvišano. »Vi menda umejete, da je to važen čas v življenju devojke, kadar jo mislijo možiti, ali ne?«

»Da, da — sem odgovoril ježno.

»Deklica je podprla roki, nagnila glavico in pristopila korak bližje.«

»Gospod Vladimir«, je rekla mehkim glasom, »jaz Vas umejem, popolnoma umejem. Vam je žal, da se možim. Zakaj? Mislite-li, da sem dete? Ne jemljite za zlo tega, kar Vam hočem reči. Umejem Vas. Vi me

ljubite, gospod Vladimir, ali ni tako? Tisti ideal v Vaših pesmih — sem jaz, ne res?«

»Da, gospica«, sem odgovoril prikimaje.

»Dobro, da vemo«, se je nasmehnila Lucija. »O vem jaz predobro, da ste mi stokrat hoteli reči, ali niste smeli. Jaz sem se tej izjavi ugibala, ker sem se je plašila.«

»Plašila?«

»Ne vem. Bilo mi je čudno pri sreč.«

»A kaj bi bili rekli, gospica, da sem Vam odkril tajnost svojega srca?«

»Bila bi Vam rekla, Vladimir«, je rekla Lucija, ponudivši mi ročico, »da mi je drago, da me ljubite in da tudi jaz Vas ljubim.«

»Vi se imate omožiti.«

»Da.«

»Z Repušicem?«

»Da.«

»A ljubezen? Ljubezen?«

»Ne bojte se. Sem se že odločila. Ne omožim se.«

»Pa Vaši stariši in sorodniki?«

»Da se možim? Mene treba vprašati.

nančnim oblastim naredbo, v kateri izjavlja, da je ministerstvo za finance opazilo, da posamične finančne oblasti ne posvečajo potrebne paznosti in skrbi ročnemu reševanju uleg, izlasti v davčnih stvareh. Naredba konstatuje, da je ministerstvo za finance prejelo nešteto tožeb, da se razprave o pravnih sredstvih ali prošnjah za davčne olajšave zatejajo na neopravičen način, tako, da je bilo slučajev, da so bile prošnje rešene še le po letih. Ta zamudnost je tudi predmetom pritožeb posamičnih poslancev v proračunskem odseku. Naredba opozarja na naredbo ministrstva za finance od 19. nov. 1895, v kateri se zahteva neoporečno izvajanje agend finančnih oblasti in upoštevanje humanitete, ako se hoče imeti uspešno razmerje med prebivalstvom in uradnim. V isti naredbi od leta 1895. pričakuje ministerstvo za finance, da bodo uradniki vestno in nepristransko izvajali zakone. Dalje opozarja naredba, da je naloga finančnim oblastim, da vsprejemajo od strank uloge in izvajanja, spadajoča k stvari, da ista vestno proučijo, ter da čim najhitreje možno jemljejo v uradno razpravljanje pravna sredstva ali prošnje, predložene od strank; na drugi strani pa da se jim je izogibati vsemu, kar bi moglo v strankah vzbujati nezaupanje, kakor n. pr.: nagovarjanju, naj umaknejo pravna sredstva, žuganju, da pride k pravnim sredstvom in prošnjam za milost neugodno sporočilo. Ob ovadbah morajo uradniki svojo pozornost obračati na to, da-li je videti kaka sovražstva med ovadnikom in davčnim obvezancem? Naredba ministrstva za finance zaključuje z željo, da se bodo tu označene dolžnosti izvrševale istotako, kakor se razvijata gorečnost v službi in opravičena skrb za interese državnega zaklada, ker ti poslednji lastnosti — kakor sti hvalevredni in potrebni — ne moreti enostranski prihajati v poštev.

Ta ukaz, zlasti v kolikor se tiče prepočasnega reševanja rekurzov, je bil jako potreben in umesten, in še bolj potrebno bi bilo, da bi si ga tudi naše fin. ravnateljstvo stavilo v okvir.

Skoro vsak dan se dogaja, da se pristojbine nezakonito in zlasti previsoko odmerjajo, a na rešenje dotičnih rekurzov morajo stranke tudi v najpriprostejših slučajih mesece in mesece in celo leta čakati. Mejtem pa se neusmiljeno terjajo plačila nezakonite pristojbine in stranka, ki noče, da jej na javni dražbi prodajo premičnine, mora plačati vso pristojbino in čakati, da jej morda po enem ali dveh letih, kadar se finančni oblasti zljubi rešiti rekurz, povrnejo preveč in brez potrebe plačani znesek, seveda brez obresti.

Stranke in odvetaiki se v tem oziru toliko pritožujejo, da bi morali napisati cele knjige, ako bi hoteli zbrati le najbolj kričeče slučaje.

Hvalevredno je, da je naposled finančno ministerstvo priznalo opravičenost teh pritožb; mi pa se bojimo, da finančne oblasti tudi ta ukaz, kakor mnogo drugih, stavijo kar — ad acta in da k večjemu naročijo izvrševalnim organom, naj še žurneje izterjujejo predpisane pristojbine, tudi če so uloženi rekurzi.

V tem slučaju bi bilo dobro, da se prizadete stranke obrnejo kar naravnost na ministerstvo.

O tej priložnosti hočemo opozoriti še na neko drugo neprimernost.

O vsakoletnih vizitacijah uradnih spisov najdejo dotični finančni organi seveda vedno nekaj nekoledkovanih spisov. V Primorju se v takih slučajih vsakokrat nalaga stranki plačilo ne samo dotične pristojbine, temveč tudi dvakratne globe in to tudi v takih slučajih, kjer je očitno, da ni stranka zakrivila nekoledkovanja (kakor n. pr. pri zapisnikih, ki jih sestavljajo uradi, zlasti sodišča na zaprosbo družega sodišča, ko torej stranka ni bila navzoča o sestavljanju dotičnih spisov.)

V drugih kronovinah se v takih slučajih kar v plačilnem nalogu odpušča strankam zakonita globa, pri nas pa se ta globa vedno nalaga in se provzroča s tem strankam sitnosti in troške za rekurze in prošnje za milost, ki se rešujejo šele po enem ali dveh letih.

Finančne oblasti bi tudi pri nas lahko bolj humano postopale v tem oziru in bi s tem tudi sebi prihranjale precej rekurzov in pritožeb.

Politični pregled.

V Trstu, 27. feb. 1902.

Državni zbor. — Zbornica poslancev. — Včeraj so bili v zbornici poslancev viharji. Prišlo je do eksplozije med Italijani in Jugoslovani. Šum vihre v našem Primorju je odmeval v osrednjem parlamentu. Izlasti so se razvneli duhovi, ko je Spinčić ob zaključku generalne razprave stvarno popravljal izvajanja Bartolijeve, in potem, ko je v podrobni debati govoril tirolski Italijan Conci. Spinčićeva izvajanja so morala rezati v živo. To je slutiti že iz poročil, ki jih imamo pred seboj, ki pa so gotovo tendenciozno in nanašajo neprijazno prikrojena. Vsi italijanski poslanci so obkolili govornika in besneli in hrupeli, da bi prekinili njegovo besedo. Značilno pa je dejstvo, da si niti »Piccolo« — ta slavnoznani falzifikator dejstev — ne upa trditi, da bi bila le jedna sama stranka v zbornici fraternizirala z Italijani! To je značilno in priča, kako gre italijanska politika zbok svoje nemorale niz-dolu. Da — nemorale! Včerajšnji nastop Conci je bil naravnost klasičen v tem pogledu.

Italijani so zavezniki Nemcev, so pripravljeni za vsaki zločin proti Slovanom; čim pa hočejo braniti interese svoje narodnosti, vsprejemati morajo nemškemu programu dijamentralno nasprotno stališče. Tako se je godilo včeraj tudi poslanec Conci, ko je bil zašel v konflikt s predsedništvom. Kar z obema nogama hkratu je bil mej boriteltji proti kardinalni točki programa Nemcev, proti pretenziji, da le nemški jezik bodi razpravni jezik, je bil med — Slovani; kajti storil je, kar delajo tudi Čehi, Hrvatje in Slovenci v principijelno zavarovanje pravice svojemu jeziku: govoril je italijanski in je žugal, da bo še govoril italijanski!!

Sedaj pa povejte ljudje božji, ali ni to skrajna politiška nemorala, ako kdo v nemškem programu išče svojo rešitev, a se ob enem — iz umazanih namenov — druži z Nemei proti onim, ki so zvesti istemu rešilnemu programu, in ki so tudi pripravljeni ta program lojalno izvajati tudi nasproti Italijanom. Kdo jih more smatrati resnimi, kdo jim more še kaj verjeti, kdo kaj zaupati?

Toliko opazk za danes; pričakujemo pa avtentičnega poročila o včerajšnjih dogodkih. Tu pa naj sledi nekoliko poročila, kakor smo je mogli sestaviti po poročilih korespondenčnega biro in drugih virov.

Prvi je govoril mladočeški poslanec dr. Stransky, ki je očital dru. Körberju, da ima gledé narodne jednakopravnosti vedno veliko lepih obljub, katerih pa nikdar ne izvršuje. Dokler se ne popravi Čehom storjena krivica — je vskliknil govornik — ne bo miru, in ako se to kmalu ne zgodi, zavzamejo Čehi zopet svoje bojno stališče. Dr. Stransky je izjavil, da so Čehi pripravljeni sodelovati z Nemei, ako jim isti povrnejo, kar so jim krivično vzeli. Dokler ne bo vlada izvajala načela enakopravnosti — je zaključil govornik — ne morejo Čehi imeti do nje zaupanja in bodo glasovali proti proračunu.

Po govoru Stranskega se je zaključila generalna razprava, čemur so sledili stvarni popravitki, med istimi tudi posl. Spinčića na znana dr. Bartolijeva izvajanja.

Ko je posl. Spinčić zapričel svoj govor, obstopili so ga takoj laški poslanci, da bi z rjovenjem in tuljenjem pokrili njegove nepobitne argumente. Spinčić je v svojem govoru kazal na prave povzročitelje vandalizma činov v Istri, pobijal nesramno laško insinucijo, da je slovaško prebivalstvo hotelo dejanski napasti laška mesta; in na podlagi zgodovinskih in statističnih datje dokazal smešnost in perfidnost trditve o italijanstvu Istre. Italijanski poslanci so Spinčića pretrgovali z mej-klici, kateri pa so le dokazovali resničnost njegovih trditve. Po Spinčićevem govoru je ustal posl. Bartoli ter izjavil, da so Spinčićeve trditve neresnične ter da jih o priliki že pobijejo. Ko je Bartoli podajal svojo izjavo, zbrali so se okoli njega Spinčić in drugi jugoslovanski poslanci, ter je Spinčić na ves glas protestiral proti nesramnemu postopanju laških poslancev.

Za prehod v podrobno razpravo državnega proračuna glasovalo je 132 poslancev, proti pa 72, na kar je zbornica začela podrobno razpravo in sta k 1. in 2. točki (najvišji dvor in cesarjeva kabinetna pisarna) govorila poslanec K u b r in H a u k. Češki radikalec K u b r je govoril o državnoprav-

nih pravicah češkega naroda, posl. H a u k pa je želel, naj bi se polovica izdatkov, zapopadenih v prvih dveh točkah, določila za zavarovanje delavcev za starost in obnemoglost. Točki »najvišji dvor« in »kabinetna pisarna« sta bili vsprejeti. Zbornica je prešla potem k točkama »državni zbor« in »državna sodnica«. Laški poslanec dr. Conci je govoril tu na dolgo in široko o avtonomiji Trentina ter o laški univerzi. Ker ga je predsednik pozval, naj se povrne k predmetu, začel je Conci govoriti v laškem jeziku, o čemer je poslanec Bennati predsedniku in zbornici pojašnjeval, da bi imel ta laški Conci jev govor pomeniti »laško obstrukcijo«. Conci je žugal, da bo še govoril laški, ako ma bo predsednik posegal vmes. Svoj govor je Conci zaključil zopet v nemškem jeziku ter izjavil, da bodo laški poslanci glasovali proti tema dvema točkama proračuna ter proti dizpozicijskemu fondu.

Poslanec Z a z v o r k a je zapričel svoj govor v češkem jeziku ter se je pritoževal proti temu, da se češki govori ne zabeležujejo v stenografičnem zapisniku. Govorila sta potem še posl. dr. B r z o r a d (za razširjenje deželne samouprave) in N o s k e (nemški liberalce) ter generalna govornika poslanec F o r m a n e k (contra) in poslanec dr. O f n e r (pro). Ko je govoril še poročevalec, je zbornica vsprejela tudi ti dve točki.

Justični minister baron Spens Booden je odgovarjal na razne interpelacije, na kar se je seja zaključila.

»Celjski gimnazij«. O tem perečem vprašanju priobčuje državni poslanec vitez Berka v »Süddeutsche Presse« daljši članek, katerega smo čitali velikim zanimanjem, a ne samó radi tega konkretnega vprašanja samega, ampak tudi in še posebno radi zaključkov politiške naravi, ki jih izjava člankar.

Tu naj sledi par markantnih mest. Najprvo konstatacija, da »za Stürgkhovo resolucijo so glasovali vsi Nemci, proti pa vsi Slovani. To strogo ločenje v dva narodna tabora naj bi bilo vladi v resen opomin, da tistega dne, ko bi hotela položiti roko na šolske uredbe, ki so se izkazale dobrimi in nikomur ne škodujejo, navstane vihar vseh slovanskih strank proti njej in tudi proti ustavi! Ker ista ne bi bila potem več v zaščito narodom! — Drugi mej najmarkantnejši od stavki bi bilo zatrdilo, da v celjskem vprašanju slovenski poslanci ne odnehajo ni za las in da so isti v popolnem soglasju med seboj. Vse govornice o kakih namerjanih kompromisih so prazne, v tem vprašanju ga ni kompromisa.

Kriza v Italiji. Vzroki sedanji ministerski krizi v Italiji niso novi, v življenju novodobne Italije, le pojavili so se to pot nenavadno intenzivno in pa povsem nepričakovano za isto Zanardellijevo vlado samo. Vzroki tej krizi so isti, kakor vsem erupejam v javnem življenju Italije že dolgo dolgo sem. Vzroki so v gospodarski mizeriji. Izlasti zastopniki v severnih pokrajinah se ne morejo odtezati utisom silnega gospodarskega boja na vseh koneh in krajih. O tem boju razvija rimski dopisnik dunajske »Neue Freie Presse« kaj plastično sliko. V nekaterih pokrajinah severne in srednje Italije so kmetje tako razburjeni, da ponehuje vsako delo na polju. Turin stoji pred splošnim štrajkom z vsemi njega grozotami. V Milanu hočejo nižji uradniki srednjeveške železnice popolnoma zaustaviti vse železniški promet. V Romagnu se je nasprotstvo med veleposestniki, najemniki in delavci spremenilo v očitno boj. Velik del državnih uradnikov stradajo. Poštni in brzojavni uradniki in listonoše so v očitnem uporu proti ukazom predpostavljenih. Povsodi vre deloma od opravičene, nekoliko pa tudi od zvijačno netjene nezadovoljnosti mas. Zlo pa bi ne bilo toliko, če bi imeli posla z redno organizacijo socialne demokracije, kakor v Nemčiji, kjer skrb voditelji, da gibanje ne sega preko gotovih mej.

V Italiji ni tega, ker so na vseh prireditvah proletarijata anarhistični vplivi in posezanja močnej, nego volja voditeljev. Položenje je tem resnejše, ker temu kaotičnemu vrvenju po naravi surovih in nezanesljivih elementov stoji nasproti le slaboten državni organizem in še slabotnejše meščanstvo, ki je še le zadnje leta začelo — misliti. Na jugu pa se k gospodarski mizeriji pridružujejo še verski pomisleki. Vlada je napravila največjo pogreško, da je ravno v tem trenutku prišla

s predlogo o ločenju zakona. Nevolja je bila tolika, da celo bivši ministri in prijatelji sedanjih ministrov niso mogli drugače, negoda so izražali svoja katoliška čustva in so nastopili proti ministerstvu. Vsem tem so se pridružili še finančniki, ki obsojajo lahkomisljenost, s katero se hoče bilanco s prebitkom le 20 milijonov rabiti v pretvezo za trošenje sto in sto milijonov v deloma povsem nepotrebne namene, dočim se najnujnejše potrebe zanemarjajo že desetletja. — Vse to neti sovražno mišljenje proti vladi. Sodu dno dno pa je izbil — prestolni govor, v katerem je bila vlada toli drzna, da se je veselila miru, ki da je zavladal, dočim v resnici divja najhuji gospodarski boj.

Tako je prišlo torej do poloma o volitvi predsedništva zbornice in do odstopa vlade.

Rimski dopisnik dunajskega lista pravi, da ta zmaga protivladnih elementov v zbornici je ob teh resnih okoliščinah pretesen opomin tudi — kroni.

Drobne politične vesti. Vinska klavzula. V ogrski poslanski zbornici je posl. Szederkenyi včeraj interpeliral, da-li je res, da se misli podaljšati trgovinska pogodba z Italijo še za jedno leto in torej tudi vinska klavzula? In, ako je to res, da-li je vlada pripravljena storiti vse mogoče, da se vinska klavzula odpravi?

Položaj na Španjskem. Ključarski pomagači, ki so bili aretirani o zadnjih nemirih v Barceloni, so izpuščeni na svobodo. Dva anarhista, ki sta istotam pozivala na upor, postavljena sta pred naglosodno sodišče. — V Reusu in Sabadelli nadaljuje štrajk.

Tržaške vesti.

Promocija. Jutri dne 28. t. m. bo na dunajski univerzi promoviran gospod Josip Srebrnič, doma iz Solkana, suplent na goriški gimnaziji, doktorjem modroslovja. Častitamo!

Tako ne more naprej! Pod tem naslovom smo prejeli: V našem mestu in njega predmestjih se lastniki hiš kar kosajo, kedo bo imel prednost v podraževanju stanovanj! Stanovanja so že tako draga, da nam delavcem in drugim, manj premožnim odnašajo vsaj četrti del vseh naših skromnih dohodkov!

Pogodbe v najnovejših časih so tako prirojene, da nimaš v stanovanju (da-si si je slano plačal) nikakih pravic in da si primoran odpirati lastno stanovanje hišnemu gospodarju — kadar on to želi!

Ako imaš otroke, in če si tudi najpoštenjši plačevalec, te ne vsprejme, ker gospodar-godard noče otrok v svojo hišo!

Ni torej dovolj bede za očeta, ki mora z revno plačico hraniti 5—6 otrok, ne da bo beda še ostrejša, v to pomagajo lastniki hiš, ki kar eden za drugim odganjajo reveža!

Pisem teh vrtic se je dogodilo, da je moral zapustiti stanovanje, v katerem je bival celih šest let, in da si je redno v naprej plačeval — le zato, ker se je gospodarju zljubilo izgnati vse one družine, ki so imele — otroke!

Istemu se je pripetilo, da mu je zbolel otrok na nalezljivi bolezn.

Čez nekoliko dni je vdebel ukaz hišnega gospodarja — barona in večkratnega milijonarja — naj nemudoma da na novo pobeliti dotično sobo in — naj tudi poravnata stroške! Zastonj so bili prigovori in protesti, češ: da stranke niso krive, ako je prišla v hišo taka bolezen, da so v sličnih slučajih vedno hišni gospodarji plačevali stroške, da je revnemu delavcu že to več nego preveč, ko mu odnašajo in kvarijo postelj in druge v družini potrebne predmete, ter da hišni lastnik laglje plača, nego revni delavec s kopico otrok — vse to prigovarjanje ni pomagalo! Ali plačaj — ali pojdi!!

Temu stanju treba narediti konec! Urediti treba to stvar tako, da bo mogel izhajati ne samo posestnik, ali da bo mogoče živeti tudi onemu, ki vzdržuje in množi premoženje posestniku.

Kakor čujemo se je že začelo neko gibanje na to stran in sicer se dela resno; zato se nadejamo, da nam nikdo ne zameri, ako se pridružujemo tisočim in tisočim nesrečnikom, ki morajo prenašati težki jarem, ki jim ga nalagajo večina hišnih posestnikov. Kakor povsodi, je seveda tudi tu izjem. Tudi med hišnimi posestniki jih je, ki blago postopajo z najemniki in jim ne grenijo itak že težkega položaja. — Večina, velika večina niso taki.

Očitilo se nam bo morda, da ta naš nastop diši nekako po socializmu. — No, »Edinosti« to gotovo ne bo motilo, saj izjavlja o vsaki priliki, da so jej enako pri sreči vsi stanoviti. In ravno tu se gre za koristi vseh stanov!

Narodno glasilo mora braniti blaginjo naroda. Zato smo uverjeni, da pojde »Edinosti« z nami, ko bomo podpirali akcijo proti pretiranim zahtevam večine lastnikov hiš. In prepričani smo, da se nam pridružijo tudi vsa narodna in posebej še delavska društva. Naroden delavec.

Kdo pači krajevna imena? Pišejo nam: Te dni mi je bila prilika, da mi je prišel v roke neki akt deželne odbora istrskega. Da si sem domačin iz mestnega obližja in nisim že preko štiri križe na hrbtu, vendar nisem vedel, da deželna uprava istrska čisto slovenske kraje pretvarja v take spake, da se človek mora kar zgražati. Evo nekoliko izglede:

Artviže (Artisciano), Ojstrovica (Concine), Brozovica (Bettulliano), Golac (Carseoli), Kozjano (Cossiano), Hrpelje (Carpelliano), Slivje (Pruneta), Hotična (Oticino), Jelovice (Abeto), Markovčična (Marciana). Altro che »Koper«, »Milje« nad katerimi se toliko repenčijo, da si te dve imeni ljudstvo sploh od tisoč let tako izgovarja in imenuje!

Opazovalec.

»Vsak izgovor je dober«. Pišejo nam (v italijanskem jeziku): Na izgovarjanje gošpoda Delfabro in sina, oziroma na izgovarjanje uradnika anagrafičnega urada Vam moramo zatrditi z vso gotovostjo, da nam je gošpoda Delfabro sam povedal vso stvar, ki je pa ravno taka, kakor sta jo opisala »Edinosti« in »Avanti«. Delfabro niso nič omenjali o kaki »pomoti«, ampak so skušali na vse načine, da bi ga pregovorili, naj vsprejme dekret pripadništva! Camoristom je sedaj hudo, ker se boje, da bo vlada odslej pozorneje postopala, toda mi zvesti in pošteni meščani ne moremo in nočemo molčati še nadalje, zato opetovano pozivljamo slavno c. kr. vlado, naj v tem in v stičnih slučajih uvede strogo preiskavo!

Ako je zakon, po katerem se mora vsprejemati avstrijske podanike v razne občine, ne moremo imeti nič proti temu, da se sprejemljejo tudi v našo občino odločno pa protestujemo proti camorističnemu načinu vsprejemanja — tujih podanikov. C. L., N. R.

Pogreb Antona Mraka, ki je predvečerašnjim umrl vsled dobljenega strela na Verdijevem trgu dne 14. t. m., se je vršil sinoči ob 11. uri. Voz, ki je vozil truplo nesrečnega mladeniča naravnost na pokopališče, je bil obkrojen od redarjev in žandarmerov.

Dražbe prometičnih. V petek, dne 28. februarja ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe prometičnih: Salita Promontorio št. 1, hišna oprava; v ulici S. Giovanni št. 8, oprema v zalogi, verniž in razno; v ulici S. Maurizio št. 15, hišna oprava; v ulici del Pesca, hišna oprava; ob 11. uri: v ulici S. Nicolò št. 9, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 6° ob 2. uri popoldne 10° 7 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 753,9 — Danes plima ob 0.18 predp. in ob 0.8 pop.; oseka ob 6.48 predpoludne in ob 6.7 popoldne.

Društvene vesti.

»Slovansko pevsko društvo« pozivlje svoje pevce na izredno pevsko vajo, katera bo danes zvečer ob navadni uri v prostorih »Del. podp. društva«.

»Pogrebno podporno društvo« pri sv. Mariji Magdaleni vabi na redni občni zbor, ki bo v nedeljo, dne 2. marca 1902. ob 2. uri popoldne v dvorani pevskega društva »Slava« pri gospodu Ant. Miklavcu (po domače pri Kačunu) pri sv. Mariji Magdaleni spodnji po sledečem dnevnem redu: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Razni predlogi in želje. 5. Volitev novega odbora.

K obilni udeležbi nujno vabi

ODBOR.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Občinske volitve v Pazinu.** Iz Pazina nam pišejo: Te dni so se vršile v naši občini občinske volitve in je v 2. in 3. razredu zmagala, kakor ni bilo drugače pričakovati, naša stranka, v prvem pa italijanska. V drugem in tretjem razredu se nasprotniki niso niti udeležili volitev, ker jim je bila že a priori izključena vsaka nade.

Zmaga laške stranke nam ni prišla prav nič nepričakovano in smo bili že prej prepričani, da v 1. razredu propademo. Italijanom ste pripomogli do zmage dve okolnosti. Prvič c. kr. vlada s pomočjo svojih c. kr. uradnikov in drugih davčnih reform. Od 50 državnih uradnikov je tu namreč nič manj nego 45 Italijanov, kateri so seveda kakor en mož glasovali za italijansko listo. Vsled davčne reforme pa je mnogo naših volilcev prešlo iz prvega razreda v drugi, ostalo jih je v prvem razredu pa še vedno toliko, da imamo mi večino nasproti laškim volilcem in bi bili tudi v prvem razredu zmagali naši kandidati, ako bi bili državni uradniki glasovali za našo stranko, ali ako ne bi se bili vsaj udeležili glasovanja.

Pojasniti mi je najprej, zakaj da je več naših volilcev prešlo iz prvega volilnega razreda v drugi volilni razred. Vsled davčne reforme se je namreč kmetovalcem in obrtnikom nekoliko znižal davek, tako, da vsi davkoplačevalci v občini, torej z drugo besedo: vsa občina plačuje sedaj manj davka, nego ga je plačevala pred volilno reformo. Davkoplačevalci pa se za občinske volitve delijo v tri volilne razrede tako, da odpada na vsaki razred jedna tretjina vsega davka, kar ga plačuje občina. Ako je prej plačala kaka občina n. pr. 6000 kron davka, prišlo je na vsaki volilni razred 2000 kron in je vsled tega prišlo v prvi razred toliko največjih davkoplačevalcev, da je davek vseh skupaj znesel 2000 kron. Vsled davčne reforme se je ves davek, kar ga plačujejo vsi davkoplačevalci občine, skrčil n. pr. na 5000 kron, tako, da spada na vsaki razred približno 1660 kron davka.

Vsled tega znižanja prišlo je nekaj volilcev iz prvega razreda, ker jih ni bilo toliko treba za zmanjšano skupno svoto, v drugi in nekaj iz drugega v tretji. Med temi, ki so prišli iz prvega v drugi razred, je bila večina naših, tako, da smo v tem razredu nasproti laškim posestnikom in državnim uradnikom ostali v manjšini. Seveda ima, kakor sem že zgoraj omenil, glavno in skoraj izključno zaslugo na zmagi lahonske stranke preslavna vlada, ki ima vedno polna usta o enakopravnosti. Lepa enakopravnost to, ako nastavlja v okraj, ki je skoraj izključno hrvaški, skoraj same laške uradnike, ki z vsemi svojimi močmi podpirajo obnemoglo lahonsko kliko. (O teh volitvah došel nam je še drug dopis, katerega pa smo morali odložiti za jutrajšnjo številko. Op. ured.)

× **Most čez Sočo.** Stari podjetnik Haas, ki je prevzel gradnjo tega mostu, je popolnoma opustil delo. Tržaško namestništvo razpisuje novo dražbo za prevzetje tega dela. Ta dražba se bo vršila na stavbenem oddelku namestništva dne 11. marca t. l. ob 11. uri popoldne. Potreba je položiti poleg ponudbe tudi potobnico, s katero se dokaže, da se je vplačalo pri deželni blagajni v Trstu 10.000 kron varščine.

Mlekarna v Hrušici je že vpisana v zadržni register c. kr. trgovskega in pomorskega sodišča tržaškega.

Vesti iz Kranjske.

* **Žensko bolnišnico** bodo zidali v Novem mestu. Oskrba se poveri redovnicam.

Razne vesti.

Tragična smrt umetnika. Eden najdarovitejših mladih kiparjev Ogrske, Koloman Nagy, je izgubil življenje na tragičen način. Nedavno temu je bil dobljen nagrada za neko delo, sedaj pa se je bavil z delom, za katero je trebal nekoliko ovac kakor modele. Ena teh ovac je obolela, a Nagy jo je sam negoval in čisto poljubljal. Pred nekoliko dnevi pa je zbolel umetnik sam. Morali so ga odvesti v bolnišnico. Tam so konstatirali, da je bila ona ovca bolna na šmrkavosti in na parkljih in je tako tudi umetnik hudo obolel.

Ukljubo najskrbnejemu negovanju je Nagy umrl vsled tega okuženja.

Loterijske številke, izžrebane dne 26. t. m.:

Praga 6 5 71 54 8

Gogoljeva slavnost. Z Dunaja nam poročajo: Dne 20. febr. so priredili na Dunaju lepo slavnost v spomin 50-letnice po smrti velikega ruskega pisatelja, Nikolaja Vasiljeviča Gogolja. Sodelovali so poleg več ruskih rodoljubov tudi zastopniki členov slovanskih akademskih društev, in to češkega »Akademiškega spolka«, bolgarskega »Balkan«, maloruske »Bukovine«, naše »Slovenije«, srbske »Zore« in hrvaškega »Zvonimira«. Urednik »Slovanskega Veka«, dr. Vergun, je nastopil prvi in na kratko označil pomen Gogolja; potem so govorili zastopniki imenovanih dijaških društev ter skušali povedati, kolikakega pomena je bil Gogolj že doslej pri dotičnih slovanskih narodih. Člen »Slovenije« se je odličil s krepkim glasom v kratkem, označevalnem govoru. Na vrsti je bil tudi dolg monolog Gogoljev: »Zapiski Sumasšedšega« (blaznega), ki ga je rojen Rus izborno krasnorečil. Sledila je še precej dolga Gogoljeva komedija: »Ženitba«. V veliko zadovoljenje občinstva so predstavljali to delo člani takajšnje ruske naselbine. Dvorana je bila napolnjena, in došli so poleg dijakov tudi razni odlični gostje; med njimi tudi poslanik ruski, izmed avstrijske diplomacije dvorni in ministerjalni odvetnik vit. Müller, poslanec Kramář in drugi. Bil je krasen »literaturno deklamatorski večer«, kateri dela čast vsem, ki so sodelovali na njem; kakó ume poljsko dijaštvo zadačo slovanske akademične mladine, je razvidno iz tega, da med akad. društvi ob tej slavnosti ni ni vedeno!

Pomisli! je pa treba, da Gogolj je eden največjih pisateljev vseh narodov, in eden prvih mislilcev nemškega naroda, ki je strog v kritiki svetovne literature, imenuje Gogolja naravnost prvega prozajista veka. No, taki veličini se ne sme bližati poljsko dijaštvo, v tem ko se vsi Slovani, torej tudi Rusi, in to ne poslednji, mirno in vestno poklanjajo duhu velikih genijev poljskega naroda, kedar jih ta proslavlja ob posebnih prilikah. V tem je razlika v mišljenju tudi mladine ostalih slovanskih narodov in poljskih nepoboljšancev, izlasti avstrijskih.

Prvi izkaz daril »Podpornemu društvu za slovanske visokošolce v Gradcu« v šolskem letu 1901/1902. — (Zvršetek.) Vsem tem častitim darovalcem se odbor v imenu podpirancev presrečno zahvaljuje in opozarja slavno občinstvo, da dozdaj došle podpore nikakor ne zadostujejo, da bi moglo društvo ugoditi vsem prošajam, ki se stavijo nanj. Oao podpira popr. po 45 dijakov na mesec, med katere razdeli okoli 560 K. Z darili pak, ki so mu došla dozdaj, mu tega ni mogoče storiti; saj je zdaj že vsa zgoraj izkazana vsota z lani ostalo razpoložnino vred popolnoma izdana, majhna osnova glavnina pa nese društvu komaj — 80 K na leto! Zato potrebuje društvo nujne in obilne podpore, ako hoče izvrševati svojo nalogo vpešno; zato se obrača podpisani odbor do vseh rodoljubov, naj ne pozabijo graškega »Podpornega društva za slov. visokošolce«, čemer jim seveda nikakor neče zabranjevati, da izkazujejo svojo naklonjenost tudi drugim podobnim dobrodelnim zavodom. Naši dijaki žive morda v še slabših razmerah kakor dijaki drugih vseučiliških mest; zato pa jih ne podpirati, bi bilo pač narobe! Da res zasluži naše društvo podporo, ki mu jo je poklonilo slovansko občinstvo dozdaj, je razvidno iz nastopnih števil iz zadnjega poročila: Lani smo podpirali 45 dijakov: 31 juristov, 8 filozofov, 5 medicincev in 1 tehnik; razdelili smo med nje lepo svoto 5971 K, torej za celih 2641 K več kakor prejšnje leto ter dosegli lani tako ne samo največjo vsoto podpor, ampak tudi največje število podpirancev. Letos pa se zahteva od društva še več, tako da smo izdali dozdaj za 433 K več kakor v isti dobi lanskega leta. Od našega občinstva je torej odvisno, bo li moglo izpolnjevati društvo svojo nalogo še nadalje. Darila prejme društveni predsednik dr. Benjamin Ipavc, em. primarij itd. v Gradcu (Karl Ludwig-Ring 4). Odbor.

Brzljavna poročila.

Prince Henrik v Ameriki.

NEW-YORK 26. (B) Na obedu prirejenem od New-yorske državne novine princu Henriku na čast je bilo navzočih 1200 zastopnikov ameriškega novinstva. Hermann Ridder je pozdravil princea ter je rekel, da je prince kršil Monroe-doktrino s tem, da si je, kakor zastopnik nemškega cesarja priboril ne le kos ameriških tal, ampak vsa srea. Govornik je slavil staro nemško-amerikansko prijateljstvo ter je pil na zdravje princea. Whitelaw Right je slavil osebnost svojstva predsednika Roosevelta in cesarja Viljela ter je rekel, da trije narodi so že od Boga in narave določeni za večno prijateljstvo: Združene države, Nemčija in Anglija. Med prvima dvema, da je bilo že od nekdaj intimno prijateljstvo.

Dogodki na Španjskem.

MADRID 26. (B.) Depeša generalnega kapitana v Barceloni potrja, da je stavka končana. Brzljavka pravi dalje, da so konzuli vnanjih vlasti obiskali prefekta ter mu izrekli svoje zadovoljstvo na hitrem vzpostavljenju miru in reda.

Vojna v južni Afriki.

PRETORIJA 26. (B.) Pisarna Reuter javlja: Število Burov, ki so dne 23. t. m. skušali prodreti črto trdnjav (blockhouses) Frankfort-Wrede, ceni se na 600—800 mož. Dva častnika in 18 mož je padlo, 5 častnikov in 33 mož je bilo ranjenih. Buri so ostavili 15 mrtvih na bojišču. 6 Burov je bilo ujetih in poleg tega so Angleži uplenili 100 konj in 6000 glav druge živine.

Iščem sodruga, ki ima na razpolago 500 gld. za neko industrijo z velikim dobičkom. — Naslov pove uprava »Edinosti«.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
MIZARSKA ZADRUGA V GORICI
z omejenim jamstvom
naznanja slovenskemu občinstvu, da
je prevzela
prvo slov. zalogo pohištva
iz odlikovanih in svetovnoznanih to-
varn v Solkanu in Gorici
Antona Černigoj-a
katera se nahaja
v Trstu, Via Piazza vecchia
(Rosario) št. 1.
na de (sni strani cerkve sv. Petra).
Konkurenca nemogoča, ker je blago
iz prve roke.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

PRVA TOVARNA
za čopiče in ščetke
Santo d'Angeli
TRST. - Via S. Antonio - TRST
(nasproti Zennaro in Gentili).
Specijaliteta čopičev za zidna dela nepresežne
trpežnosti. Bogat izbor ščetk, strojev za či-
ščenje parketov, metelj, metlic, ščetk od perja,
palice za iztolči prah.
Velikanski izbor mil, glavnikov, parfumov,
listnic, novčark, mošnjikov itd.
Vse po jako nizkih cenah.
V prepričanje se prosi blagohoten obisk.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva
vseh vrst.
T R S T
TOVARNA: ZALOGE:
Via Teza, Piazza Rosario št. 2
vokal (šolsko poslopje)
Via Limitanea in Via Riborgo št. 21
Telefon št. 670.
Velik izbor tapetarij, zrcal in slik, Iz-
vršaje naročbe tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI ČENIKI ZASTOPI IN FRANKO
Predmeti postavijo se na pa. obrod
ali železnico franko

